

ŠMIKLAVŽ

NEDELJA, 08. 04. - 2. velikonočna nedelja (bela) Božje usmiljenje	
10:30	za žive in rajne za + Franca (obl.) in Alojzijo in Franca ŽVEPLANA in sorodnike za + Jožeta in Marijo SEITL (obl.) za + Jožeta KNEZA (8. dan)
14:00	KOLMAN: za + Andreja, Nežo TAŠKER, Antona in Pepco KLENOVŠEK za + Petra BORKOVIČA in mamo Zofijo
PONEDELJEK, 09. 04. sv. Hugo, škof	
TOREK, 10. 04. - sv. Ezekiel, prerok	
SREDA, 11. 04. - sv. Stanislav, škof	
ČETRTEK, 12. 04. - sv. Viktor, mučenec	
17:30	za + Marijo POZARŠEK
PETEK, 13. 04. - sv. Ida, redovnica	
17:30	za + Justino PUŠIČ
SOBOTA, 14. 04. - sv. Valerijan, mučenec	
09:00	za + Mirana ZUPANCA
NEDELJA, 15. 04. - 3. velikonočna nedelja	
10:30	za + Florjana TERŠKA (obl.), sorodnike in rodbino RACMAN za + Stanislava SKALIČA (10. obl.) V zahvalo ob življenjskem jubileju za + rodbine ČANČAR, VREČAR in DEŽELAK
PONEDELJEK, 16. 04. - sv. Bernardka Lurška, devica	
TOREK, 17. 04. - sv. Simon Barsabejski, škof	
SREDA, 18. 04. - sv. Evzebij, škof	
ČETRTEK, 19. 04. - sv. Leon IX., papež	
17:30	za + Ivana PLANINŠKA
PETEK, 20. 04. - sv. Teotim (Teo), misijonar	
17:30	za + Karolino KAJTNA
SOBOTA, 21. 04. - sv. Anzel, škof in cerkveni učitelj	
09:00	za + Alojza PLANINCA
NEDELJA, 22. 04. - 4. velikonočna nedelja	
10:30	za + Franca KNEZA, brate, sestre, starše MIRČ za + Andreja, Matildo PUŠNIK, starše VENKO in TRUPI

LATINSKI PREGOVOR

Optimum medicamentum quies est. --
"Mir (počitek) je najboljše zdravilo."

ŠMARJETA

NEDELJA, 08. 04. - 2. velikonočna nedelja (bela) Božje usmiljenje	
08:30	za + Vinka ŠVELCA in Stanislava VERSTOVŠKA (8. obl.)
PONEDELJEK, 09. 04. sv. Hugo, škof	
TOREK, 10. 04. - sv. Ezekiel, prerok	
08:00	za + Franca GABERŠKA in rodbino za + Valentina KLEPEJA
SREDA, 11. 04. - sv. Stanislav, škof	
ČETRTEK, 12. 04. - sv. Viktor, mučenec	
18:00	za + Marijo PINTER (2. obl.) iz Modriča, Faniko in Janeza DEŽELAKA za + Silvestra DEŽELAKA (30. dan)
PETEK, 13. 04. - sv. Ida, redovnica	
SOBOTA, 14. 04. - sv. Valerijan, mučenec	
08:00	za + Franca MORIJA
NEDELJA, 15. 04. - 3. velikonočna nedelja	
08:30	za + Marijo (obl.) in Ivana JOVANA za + Stanislava, Sebastjana, Martino in Mirjam OJSTERŠEK
PONEDELJEK, 16. 04. - sv. Bernardka Lurška, devica	
TOREK, 17. 04. - sv. Simon Barsabejski, škof	
08:00	za + Ladislava NOVAKA in sorodnike
SREDA, 18. 04. - sv. Evzebij, škof	
ČETRTEK, 19. 04. - sv. Leon IX., papež	
18:00	za + Ano PODPEČAN (30. dan) za + Frančka KNEZA
PETEK, 20. 04. - sv. Teotim (Teo), misijonar	
SOBOTA, 21. 04. - sv. Anzel, škof in cerkveni učitelj	
08:00	za + Jožeta CVEKA in sorodnike
NEDELJA, 22. 04. - 4. velikonočna nedelja	
08:30	za + NAPRETOVE za + Ivana KRAPEŽA, Marijo in Albina SKERBIŠA

Za župnijski list odgovarja: župnik Klemen Jager

+ MARJETIN MIKLAVŽEV LIST

Jezus: " Moli stalno ta rožni venec, ki sem ti ga razodel. Kdor ga bo molil mu bom podelil veliko usmiljenje že v življenju, posebno pa ob smrti."

08. april 2018, leto 6, št.: 7

Bela barva - bela nedelja

Bela barva ima v bogoslužju močen simboličen pomen; je seštevek vseh barv mavrice, polnost nerazlomljene svetlobe, izraža začetek in konec, polnost in praznino.

Ime bela nedelja izvira iz starokrščanskih časov, ko so novokrščenci, ki so prejeli zakrament sv. krsta med velikonočno vigilijo, ves teden po veliki noči prihajali k bogoslužju v belih oblačilih. Uporaba belih oblačil, ki so znamenje čistosti, je izpričana od 4. stoletja, poseben pomen pa so dobila v 17. stoletju, ko so jezuiti na nedeljo po veliki noči uvedli skupinsko prvo obhajilo.

Nedelja Božjega usmiljenja

Sveti papež Janez Pavel II. (1978–2005) je 30. aprila leta 2000, na nedeljo po veliki noči, razglasil poljsko redovnico Favstino Kowalsko za svetnico ter ob tej priložnosti določil, da se bo prva nedelja po veliki noči »odslej v vsej Cerkvi imenovala nedelja Božjega usmiljenja.«Papež se je pri tem oprl na javno razodetje, posebej na Božjo besedo te nedelje, ki nazorno govori o Božjem usmiljenju, povod pa je bilo Jezusovo razodetje sestri Favstini: »Hči moja, govori vsemu svetu o mojem neizmernem usmiljenju. Hočem, da je praznik Božjega usmiljenja zatočišče vseh duš, pribežališče vseh grešnikov. Ta dan bom razodel polnost svojega usmiljenja. Kdor bo ta dan opravil sveto spoved in prejel sveto obhajilo, bo dobil popolno odpuščanje grehov in kazni za grehe. Naj se nihče ne boji priti k meni, čeprav so njegovi grehi še tako veliki. Hočem, da praznik mojega usmiljenja slovesno obhajate prvo nedeljo po veliki noči. Povej ranjenim ljudem, da se morajo zateči k mojemu usmiljenemu Srcu in dal jim bom svoj mir.Preden pridem kot pravičen sodnik, pridem kot kralj usmiljenja. Kdor zavrne moje usmiljenje, se sam obsodi.«

Povezanost praznika Božjega usmiljenja in 2. velikonočne nedelje kaže na simbol zveze med zakramentom svetega krsta, velikonočno skrivnostjo odrešenja in Božjim usmiljenjem. S prejemom zakramenta krsta so novokrščенemu odpuščeni in izbrisani vsi grehi, kar predstavlja razsežnost sprave med Bogom in človekom.

Na veliko noč smo prišli k Jezusovemu grobu, kakor nekoč pobožne žene in učenci v Jeruzalemu, da bi videli, kaj se je zgodilo, da bi se prepričali o skrivnosti Gospodovega vstajenja, da bi se

srečali s Kristusom, vstalim Gospodom, da bi postali priče njegovega vstajenja; priče, da Kristus živi, da je z nami, da je sredi življenja in nam zagotavlja, »ne bojte se, jaz sem z vami vse dni, do konca sveta« (Mt 28,20).

To oznanilo, to zagotovilo naše vere je izredno pomembno za vse čase, tudi za naš čas, v katerem se na mnogotere načine nadaljuje spopad med lučjo in temo, med dobrim in zlim, med grehom in krepostjo. Kristjani, učenci Jezusa Kristusa, smo in bi morali biti v večji meri nosilci upanja polnega sporočila, ki izhaja iz skrivnosti Kristusovega vstajenja in njegovega zveličavnega delovanja, ki se uresničuje v življenju in delovanju Cerkve v tisti zveličavni napestosti med »že in še ne« Božje odrešitvene zgodovine (prim. Rim 8,14-27).

V evangeliju po Janezu (20,19-31), ki ga beremo na nedeljo Božjega usmiljenja, se srečamo z apostolom Tomažem. On je bil apostol, ki je zelo ljubil Jezusa, a ni mogel verjeti, da je zares vstal. V filmu R. Mertesa, Tomaž me je posebej prevzela njegova drža. V iskanju resnice se odpravi na vsa možna mesta, da bi izvedel, kaj se je v resnici zgodilo na velikonočno jutro. Poišče Jožefa iz Arimateje in stotnika, ki so ga zaradi pričanja prebičali in ga na pol mrtvega odvedli v puščavo na mesto, kjer so bili zaprti tisti, ki se jim je zmrabil um. Od njega izve le to, da je zasijala močna svetloba. Ko mu prijateljica pove, da se je prikazal apostolom, ga je sram zaradi nevere. V apostolskem zboru ga sprejmejo z veseljem in ljubeznijo. Končno se prikaže Jezus in takrat se zgrudi pred ljubljanim Učenikom. Jezus mu ne očita njegove nevere, ampak ga povabi in sprejme v svoje usmiljeno srce. Tomaž je podoba človeka, ki veliko razmišlja in misli, da more vse spoznati s svojim razumom. Toda marsikaj se ne da spoznati z razumom, ampak potrebujemo notranje oči, da vidimo to, kar je bistveno. Bistvena je ljubezen, ki je ne moremo videti, lahko jo le čutimo. Ker je Bog ljubezen, je tudi neskončno usmiljen in čaka slehernega izmed nas, da se odloči in sprejme njegovo ljubezen. »Mir vam bodi!« pravi Jezus in nas pošilja, da oznamimo, da zares živi in nas ljubi ter da je njegovo usmiljenje neskončno za vsakega človeka.

V luči Tomaževaega srečanja s sporočilom, da je Jezus res vstal in premagal smrt, se ustavimo ob letošnjem voščilu slovenskih škofov za veliko noč:

»Gospod je vstal! Zares je vstal!« To je veselo sporočilo velikonočnega dogodka, ki ga nestrno pričakujemo ves postni čas.

Ob tem sporočilu slišimo in izrekamo še druge vzklike: »Radujte in veselite se!«, »Odrešeni ste, aleluja!«, »Smrt in greh sta premagana, aleluja!«

Morda se bo kdo od ljudi pri navedenih vzklikih vprašal: Kaj to pomeni?

Zakaj je Jezus vstal od mrtvih?

Česa sem pa jaz rešen? Kaj vse to praznovanje pomeni in kako konkretno to vstopa v moje življenje?

Naše voščilo ob velikonočnih praznikih je hkrati molitev in prošnja k Svetemu Duhu za veselje in sprejemanje velikonočne skrivnosti. Na binkoštni dan so apostoli prejeli Svetega Duha, da so razumeli in v polnosti vstopili v skrivnost velike noči: Jezusove daritve in odrešenja.

V skupnosti Cerkve so se ljudje veselili, se dali krstiti, oznanjali Jezusovo vstajenje in živeli novo življenje; življenje prenovljenih ljudi, življenje velikonočnega kristjana.

Bratje in sestre, najprej vas ob prazniku vabimo k veselju nad lastnim krstom: nad tem, da smemo biti po skrivnosti Jezusove smrti in vstajenja člani Cerkve, udje Kristusovega skrivnostnega telesa. Vabimo vas tudi k veselju nad zaupanim poslanstvom, ki nam ga izroča vstali Jezus: poslanstvom v krščanskem občestvu, župniji, redovni ali drugi skupnosti, družini, narodu, človeštvu ... V hvaležnosti se veselimo, da smemo sodelovati z vstalim Gospodom in služiti s svojim delom, z molitvijo in darovanim trpljenjem. Zato voščimo vsem duhovnikom, redovnikom in redovnicam, vsem vernikom doma in po svetu, posebej bolnim in trpečim, da bi bili odprti Svetemu Duhu za prejem oznanila; da bi vaša srca napolnilo veselje zaradi odrešenja; da bi to skrivnost sprejeli kot neizmeren dar; da bi vstali Jezus vstopil v vaš vsakdanjik in vse medsebojne odnose; da bi to veselo novico posredovali še drugim ljudem!

Vaši škofje

ČIŠČENJE IN KRAŠENJE - Šmiklavž

14.04. - Dol

21.04. - Selo

ČIŠČENJE IN KRAŠENJE - Šmarjeta

14.04. - Sevice

21.04. - Šmarjeta